

Ohlášky – neděle 3. 11. 2024

Dnes prožíváme **31. neděli v mezidobí**.

- Pondělí 4. 11. – **Památka sv. Karla Boromejského, biskupa**
- Sobota 9. 11. – **Svátek posvěcení lateránské baziliky**
- Příští neděle 10. 11. 2024 bude **32. neděle v mezidobí**.
- **Dušičkové odpustky:** Od 1. do 8. listopadu můžete získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očistci, jestliže po splnění obvyklých podmínek (**sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu**) navštívíte hřbitov a **pomodlíte se** tam třeba jen v duchu **za zemřelé**.
- Pátek 8.11.2024 18:30 – 21:00 **adorace a chvály, Teplice – Trnovany** v kostele **Božského Srdce Páně**
- 9.11.24 10:00 se sejdou v DDKT ti, kteří se v naší diecézi věnují katechezi. Vítaní jsou všichni **zájemci o náboženské vzdělávání**. Podrobnosti na plakátku a na diecézních webových stránkách.
- 9.11.2024 15:00 je v kostele v Mlékojedech poutní mše svatou ke cti sv. Martina.
- **15. – 17. 11. 2024** se koná další víkend **Školy křesťanského života a evangelizace** v Hájku. Termíny dalších víkendů a přístup k přihlášení na webu <https://www.skolamarie.cz/akce>
- **Národní pouť do Říma** u příležitosti Svatého roku, se koná **24. – 31. 03. 2025**, více na plakátku.
- **22. – 24. 11. 2024** je v Litoměřicích **Diecézní setkání mládeže** na téma **Orientační běh života**. Kdo jsem? Kam běžím? Účast doporučuji všem mladým od 12 let. Podrobné informace: <https://www.dcmml.cz/aktivity/diecezni-setkani-mladeze/>
- **27.11.2024** iniciativa „**Červená středa**“. Veřejná připomínka lidí pronásledovaných pro svou víru. Pokud má někdo zájem se zapojit, tak mne prosím kontaktujte. P. Láďa

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30 bohoslužba slova
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořík SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 48 (2024)
3. 11. 2024

31. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání – 31. týden v mezidobí

Neděle 3. 11. – Mk 12,28b-34: Co znamená „milovat“? Čeština dnes toto slovo zcela převrátila a zaměnila za sex. Milovat ale neznámá „užívat si“ nebo zakoušet rozkoš. Milovat znamená žít pro druhého. Nikoli brát, ale dávat. Co tedy znamená milovat Boha? Jde o vztah, v němž Bohu nasloucháme, záleží nám na tom, jak věci vidí on. Ctíme ho, neseme v srdci. Láska myslí na dobro druhého. A tak milovat bližní znamená především mít na paměti dobro druhých. Mimochodem, učitel Zákona z evangelia ocenil Krista za jeho odpovědi, a to přesto, že ho přišel zkoušet. A také Ježíš s tímto člověkem jedná s velkou úctou. Zachovávání podstaty Božích přikázání buduje veliké mosty.

Pondělí 4. 11. – Lk 14,12-14: Nezištnost. Ta se má však projevit i v postoji k Bohu. Nekonat věci jen pro okamžik „vzkříšení spravedlivých“, ale prostě z lásky.

Úterý 5. 11. – Lk 14,15-24: Možná pak pozvaní reptali, že všelijací lidé stolují na Pánově hostině. Ale náš Pán už je takový: má rád plný dům.

Středa 6. 11. – Lk 14,25-33: Totální nároky! Dostát jim je možné jen s bezvýhradnou láskou. Snad právě ona nahradí počtářskou racionalitu ve vztazích k Němu.

Čtvrtek 7. 11. – Lk 15,1-10: Pánu i dnes záleží na těch „ztracených“. Pokud se počítám mezi těch 99, nesmím si stěžovat, že mi nevěnuje tolik pozornosti, zatímco hledá zatoulanou ovečku.

Pátek 8. 11. – Lk 16,1-8: Ježíš samozřejmě nechválí nepoctivost správce. Ale dává jeho iniciativu a podnikavost za vzor pro duchovní život!

Sobota 9. 11. – Ez 47,1-2.8-9.12: V době ohrožené suchem si lidé víc váží vláhy. To platí i pro vztahy v církvi. Kéž dává všude život, kéž uzdravuje...

36. Být ženou v církvi (Hanba tomu, kdo by o tom špatně smýšlel) 2

Je Bůh mužského, nebo ženského rodu? To je samozřejmě problém, na který se nás ptají už dlouho, a je to dobrá otázka. Věřím, že Bůh je muž a žena zároveň, protože ti dva jsou podle Božího obrazu. V otázce žen-kněží zůstává jeden problematický prvek. V dobách apoštolů tam ženy nebyly? Je to zvláštní, že se tam nevyskytují. Zmíněný psychoanalytik s humorem dodává, že by se z velkopáteční liturgie měli vyloučit všichni muži, protože v evangeliu se uvádí krutá skutečnost, totiž že u kříže byly ženy – Ježíšovy přítelkyně... Dokonce i budoucí papež a apoštolové se hrdinsky vypořídali, aby se schovali. Dnes by si ženy přály

sloužit. Například jáhenská služba by mohla být přípustná. Jan Pavel II. řekl ne ženským kněžím. To velmi rychle vysvětlím. Proč si ženy v současné době tolik přejí sloužit, zatímco muži už ne? Je stále méně mužských kněží a stále více žen požaduje, aby se kněžím mohly stát. Církev bývá často dotazována: „Proč nejsou u vás ženy kněžím stejně jako u protestantů?“ Existují dvě pojetí kněžské služby. U protestantů, našich bratrů, mohou být ženy farářkami. Rozdíl je v pojetí kněžského poslání. Na kněžskou službu se pohlíží jiným způsobem.

Rozdílné křesťanské tradice V protestantské tradici se trvá na obecném kněžství pokřtěných až do té míry, že se odmítá rozdílnost stavů, ontologického statutu mezi pastory a laiky. Pastoři jsou laiky a kněžství je čistě funkční záležitost. V katolické a ortodoxní tradici se rozlišuje obecné kněžství všech a svátostné kněžství biskupů a kněží, které je vyčleněno. To druhé podle katechismu katolické církve poskytuje svátostnou moc pro vykonávání služby věřícím a zvláštní duchovní charakter tomu, kdo ji obdrží. Kněz je zároveň, jak píše katechismus, bratrem mezi ostatními, jakýmsi protějškem. Hlásá poselství církve, ale neshromažďuje lidi kvůli sobě jako v nějakém klubu. Jeho jednání navazuje na Boží podněty. Tyto dvě různé koncepce se kombinují v anglikánské komunitě – to vysvětluje často zdoluhavé debaty mezi zastánci protestantských a katolických tendencí. Tato dualita má důsledky vzhledem k otázce, která nás zajímá. V protestantském pojetí je pastor laik a je jasné, že bychom těžko našli něco, co by mohlo ženě bránit vykonávat tuto funkci. Naopak v pojetí společném katolíkům a ortodoxním je tato otázka mnohem problematičtější. Církev zdůrazňuje symbolickou náležitost a v souladu s ní přiřazuje kněžskou službu mužskému pohlaví, protože je to pohlaví Krista. Toho se držel Jan Pavel II.

Jít příkladem U protestantů je více než deset procent pastorů reformované švýcarské církve rozvedených. Tento fenomén je alarmující. Jeden pastor řekl: „V tomhle povolání se hodně setkáváte s lidmi, patří k němu únava a velká pracovní zátěž. Katoličtí faráři stejně jako protestantští pastoři nejsou ušetřeni stresu. Služebníci Boží nejsou vystaveni pokušení o nic méně než jakákoliv jiná socioprofesionální skupina.“ To je pravda. Jsou omylní stejně jako jejich farnici. Ale pastýři by měli jít příkladem. Několikrát jsem byl u protestantských pastorů, kteří mě žádali, abych uspořádal ve Švýcarsku přednášky. Jeden byl homosexuál a nijak to neskrýval.

Ptal jsem se sám sebe, jak může ještě být pastorem. Druhý byl rozvedený a povídal mi: „Jsem jako moji farnici, také hříšník.“ Odpověděl jsem: „Ale kamaráde, ty jsi přece pastor, vedeš stádo!“ Pastor církve, mám, rabin, katolický kněz, jsme pastýři, a tak bychom měli jít příkladem. Všichni jsme hříšní, já vím. Já první ze všech. Ale měli bychom se snažit být lepší. Jiný pastor mi říkal: „Třetina mých farníků je rozvedených, znám jejich hříchy líp, když jsem sám rozvedený!“ Odpověděl jsem: „Ano, to je důležitá námitka, ale kdybys zůstal své ženě věrný, mohl bys jim podle mého pomoci líp.“

Touha po něčem jiném Proslulá věta svatého Pavla z listu Korintským: „Žena je podřízena svému muži“, vyvolává úsměv u všech křesťanských manželských párů. Ze všech svateb, které jsem sloužil, a bylo jich hodně, si tento text k rozjímání vybral jen jeden pár. Nebudeme tuto větu komentovat. Ale rád přemítám nad jednou úvahou Catherine Deneuve, kterou jsem četl v jednom rozhovoru: „Ženy jsou rozpolcené mezi svou touhou po rovnoprávnosti, touhou pracovat jako muži a touhou po něčem jiném. Protože stavějí na první místo lásku a děti. Práce je až potom. Pro muže je práce často první a láska až pak.“ Tato úvaha umělkyně sice není stoprocentně pravdivá, ale falešná také ne. Jen se pokouší definovat rozdíl mezi muži a ženami. A to nebude nikdy snadné. Můžeme až do skonání věků debatovat o přítomnosti žen u oltáře. Mezi tím by bylo vhodné, aby ženy mohly dostávat jáhenské svěcení. Nestojí proti tomu žádná překážka. Ty tisíce žen, které dávají církvi tolik, by měly nenahraditelné místo v jáhenské službě. Kdyby se papež rozhodl, že se ženatí muži mohou stát kněžím, byla by to pro církev dobrá zpráva. Umožnilo by to ženám spolupracovat na kněžské službě manžela, jak to často pěkně dělají ženy ženatých jáhnů. Pokud jde o svěcení žen, možná to půjde u Jana Pavla XXIII. (tedy za dvě stě let)! Ženy matky, které mají svou mateřskou tak blízko k dětem, představují velkou otázku vzhledem k jejich přístupu ke kněžské službě. Vzpomeňme si na ženy, které byly s Kristem až do konce. Jejich přítomnost byla důležitá pro rostoucí církev... stejně jako pro tu dnešní. Nechme církev otevřít možnost každé z nich, aby mohla reagovat na Boží volání. Už dva tisíce let je legendární opatrnost trumfem církve. Vždycky má obavy pootevřít své brány. Vsunout nohu do jejich pootevřených dveří, aby se zase nezavřely, to je nejlepší cesta k pokroku. Postupujme tedy opatrně. *(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 3. kapitola Dnešní kněží, církev zítřka)*